

شعارهای «اقتصاد مقاومتی؛ اقدام و عمل»، «اقتصاد مقاومتی؛ تولید و اشتغال»، «حمایت از کالای ایرانی» و «رونق تولید» برای چهار سال اخیر، مبین این واقعیت است که اقتصاد کشور برای برون رفت از وضعیت کنونی چاره‌ای جز حمایت از تولید داخل ندارد. نگاهی اجمالی به عملکرد دولتمردان در سال‌های اخیر بیانگر این واقعیت است که علی‌رغم شفاف بودن صورت مسأله، متأسفانه در حل مشکل، گام موثری برداشته نشده است.

اگرچه بسیاری تحریم‌های ظالمانه را مهم‌ترین عامل وضعیت ناگوار فعلی اقتصاد ایران می‌دانند اما نباید فراموش کنیم که مشکلات ناشی از ضعف مدیریت و تصمیم‌گیری و اتخاذ تصمیمات ضد و نقیض و غیر کارشناسی و ابلاغ یخسنامه‌های متعدد و بی‌ثبات اگر موثرتر و مخرب‌تر از اثرات تحریم‌ها نباشند؛ کمتر از آن نیستند. متأسفانه وابستگی بیش از حد اقتصاد کشور به نفت و دولتی بودن بخش بزرگی از اقتصاد، یکی از مهم‌ترین عوامل وجود رانت و فساد در کشور است که در ماه‌های اخیر بسیار درباره آن سخن گفته شده است و بی‌تردید این آشفتنگی و بی‌ثباتی در بازارهای مختلف از ارز و سکه و طلا گرفته تا مسکن، خودرو، بورس، مواد غذایی و ...، زائیده زیاده‌خواهی، رانت‌خواری و سفته‌بازی کسانی است که در این برهه حساس تاریخی - که مردم کشور به شدت تحت فشارهای سنگین اقتصادی به سر می‌برند - به جای توجه به منافع ملی و تحقق اقتصاد مقاومتی به فکر منافع شخصی و کسب سود از این شرایط بی‌ثبات و نامعلوم هستند.

بسیار امیدواریم در سالی که به نام رونق تولید نام‌گذاری شده، قوای مجریه، مقننه و قضائیه کشور بتوانند در تعامل سازنده و به دور از جهت‌گیری‌های جناحی و سیاسی گام‌های بزرگی در خدمت‌رسانی به تولید کشور بردارند و رئیس جدید قوه قضائیه علاوه بر برخورد جدی و موثر با کاسبان تحریم و اخلال‌گران اقتصادی، شرایط مناسبی را برای صنعتگران و تولیدکنندگان کشور فراهم آورد تا با رونق تولید ملی، اقتصاد و اشتغال کشور از شرایط مناسب‌تری بهره‌مند شوند.